

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 8 maanden f 4.50.
 Voor de overige steden des Rijks 5.50.

WOENSDAG 31 JANUARIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
 Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
 Beurssteeg, te Amsterdam.
 Brieven franco aan het Bureau De Grondwet,
 Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels. f 1.00.
 Voor elken regel meer. 0.16.
 Behalve de 35 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
 worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel
 regt daaronder begrepen.

Wijziging der Postwet.

III.

Wij merkten in ons vorig artikel op, dat de redactie van art. 26 der bestaande postwet, door art. 6 der voorgedragen wijziging in dier voege is veranderd, dat men nu voortaan moeilijker wil maken, wat thans dagelijks schijnt te geschieden: namelijk, dat door aanhechting of bijvoeging van een ander voorwerp, doorgaans van geringe waarde het *corpus delicti* van aard wordt veranderd.

Het voornemen, om, zooveel mogelijk, ontduiking van de wet te beletten, is niet afkeurenswaard; maar eene andere vraag rijst daarbij op, namelijk: of niet dat voornemen zoodanig toegepast wordt, dat het doel van worden voorbijgestreefd? Of het middel tot wering van de fraude — onbestaanbaar met den binnenland-schen handel — juist niet tot het opsporen van nieuwe middelen tot ontduiking zal aanmoedigen?

Wij gelooven, dat dit het geval is met de wijze, waarop voorgesteld wordt, art. 26 der bestaande postwet te wijzigen.

De tweede en derde alinea van 't nieuw voorgestelde art. 26 luiden aldus:

„De adressen moeten zijn ongesloten en het daarop vermelde zich bepalen tot de aanduiding van den persoon, voor wien de tevens vervoerd wordende goederen, bestemd zijn, tot de uitwendige beschrijving der goederen, of tot het merk of teeken, waardoor zij van andere onderscheiden worden, en tot de opgave van den naam des afzenders.

„De facturen moeten mede zijn ongesloten. Daaronder worden alléén verstaan rekeningen van verkochte goederen en vrachtbrieven, ingerigt volgens de voorschriften van art. 90 van het Wetboek van Koophandel.”

Het verbod, om adressen en facturen, die bij koopgoederen verzonden worden, te sluiten, staat, naar onze meening, volkomen gelijk met het verbod, om rekeningen anders dan per post te verzenden. Ten eene-male raadselachtig is 't ons, hoe in een handeldrijvend land het denkbeeld kon opkomen, van eene verzending van ongesloten rekeningen? Wie weet niet, dat voor den koopman en detail de rekening van zijn fabrikant of van zijn leverancier uitmaakt een handelsgeheim, dat hij slechts zeldzaam zal openbaren? De handelaar en koopman in 't klein: zij kunnen, evenmin als de koopman en gros, aan de groote klok hangen den inkoopsprijs hunner goederen en de conditiën, waarop zij die koopen. Het is, bovendien, voor den kleinhandel een hoofdvereischte, dat de rekening gevoegd zij bij de te verzenden goederen. Zoo het voorstel der Regering is aangenomen: duizende pakken, balen, zakken en zonden bij elken marktdag met dorpschuiten, vrachtwagens en dergelijke gelegenheden vervoerd worden, terwijl de facturen, per post verzonden, zoo niet meestal een dag, dan toch altijd eenige uren later zouden worden ontvangen. Dan zullen de goederen reeds opgeslagen zijn, zich bereids in handen der ontbieders bevinden: en wat zou er dan, op die wijze, worden van het regt van weigering, van opslag onder protest? Zoodanige bepaling, als voorgesteld wordt, kan derhalve niet worden ingevoerd, zonder aan den kleinhandel een gevoeligen knak toe te brengen; en het doel, dat men inderdaad met den maatregel beoogt, zou in zover worden voorbijgestreefd, dat men juist dan meer dan ooit op middelen zou bedacht wezen, om eene bepaling te ontduiken, waaraan het eerste vereischte de regtvaardigheid, ontbreekt. Wij voorzien dan ook, dat van de zijde des handels en van zijne wettige organen — de Kamers van koophandel en fabrieken — krachtig zal worden opgekomen tegen het regeringsvoorstel, dat, waarlijk, onbestaanbaar is met de eischen der vrije beweging en van het geheim omtrent geboorten transactiën.

Ook de artt. 16 en 18 van de in werking zijnde wet behooren, naar ons gevoelen, eene wijziging te

ondergaan, als een noodzakelijk gevolg van 't zelfde denkbeeld, dat geleid heeft tot het doen wegvallen van het port van 15 c. en het vaststellen van een vrijgeveger maatstaf van het porto met betrekking tot het gewigt. Het doel is, om, zoo veel mogelijk, met goed gevolg tegen de particuliere ondernemingen van vervoer te concurreren; en nu meenen wij, dat dit doel aanmerkelijk zal bevorderd worden, wanneer, in de eerste plaats, het aanteekengeld voor met geldswaarde bezwaarde brieven verminderd werd. Volgens art. 15 moet voor elken aangeeekenden brief betaald worden tien cents, en daarenboven, volgens art. 16, wanneer de geldswaarde wordt aangegeven, 1½ cents voor elke 10 guldens; doch in geen geval mag dat bedrag voor een afzonderlijken brief of pakket minder dan 50 cents bedragen. Wie derhalve f 10 geldswaarde aangeeft, moet daarvoor betalen 10 c. aanteekengeld (art. 15), en 50 cents assurantie (art. 16): derhalve 60 c. of niet minder dan zes procent! Wij weten wel, dat niemand eene geldswaarde van f 10 zal aangeven; omdat het aanteekengeld à 10 c. reeds, bij vermissing van den brief, regt geeft op eene vergoeding van f 25; maar ook voor hen, die boven de f 25 verzenden, en derhalve hunne waarde wenschen te assureren, bestaat eene zeer ongunstige verhouding, zolang de verzekerde som niet nagenoeg f 350 te boven gaat, waarbij dan nog altijd de 10 c., bij art. 15 bepaald, moeten gevoegd worden. Immers hij, die bijv. f 75, f 100, f 200, f 300 verzendt, moet, in ieder dier gevallen, ten vast regt van 60 c. betalen; terwijl de berekening van een regt à 1½ c. per f 10 (zijnde 3/20 percent) alléén dan eerst geldt, wanneer de verzekerde som f 350 overtreft. Dat vaste regt, althans het hooge bedrag daarvan, schijnt ons toe onbillijk te zijn, en er toe bij te dragen vooreerst, dat de verzending van nog zoo vele kleine sommen toevertrouwd blijft aan particuliere ondernemingen, wier premie van assurantie veel goedkooper en altijd naar evenredigheid van de verzekerde som is gesteld, en ten tweede, dat zoo vele brieven, met geldswaarde bezwaard, ongeassureerd verzonden worden, waarvan de schadelijke gevolgen door de dagbladen zoo dikwerf worden publiek gemaakt.

Uit datzelfde oogpunt beschouwd, meenen wij, dat het regt, bij art. 18 voor het koopen van postwissels bepaald, verminderd moet worden. Het Rijk heft voor die wissels twee percent provisie. Dat komt ons voor te hoog te zijn; en alweder te veroorzaken, dat particuliere ondernemingen op voordeelige wijs de concurrentie met het Rijk kunnen volhouden. Hoezeer wij erkennen, dat ook bij particulieren de provisie voor wissels op kleine en afgelegene plaatsen veel hoger is dan voor wissels bijv. op Amsterdam of Rotterdam getrokken, gelooven wij toch niet, dat ooit, voor wissels op zigt, de provisie twee percent nabij komt. Wél staat daartegen over, dat men bij het Rijk wissels kan bekomen tot zoo gering bedrag, als waarvoor particulieren moeilijk wissels zullen afgeven; maar van den anderen kant moet overwogen worden, dat de dienst, hier door eene publieke dienst aan het publiek bewezen, niet, door eene bovenmatige heffing, in waarde behoort verminderd te worden.

Tegen het behoud van art. 12 der bestaande Postwet hebben wij bezwaar. Volgens dat artikel betalen dagbladen, onverschillig hoe groot de oppervlakte zij, een port van één cent per exemplaar. Wanneer het reeds op zich zelf onbillijk kan geacht worden, dat het grootste dagblad niet meer port behoort te betalen dan het kleinste blaadje: de dubbele belasting, waaronder de dagbladen in Nederland gebukt gaan, beschouwen wij als eene onrechtvaardigheid. Geene industrie is reeds zoo zeer getroffen dan de journalistiek door de zegelwet; en, alsof die wet niet genoeg de vrije uiting der gedachte, de verlichting en beschaving, de politieke ontwikkeling der Natie belemmerde, wordt de dagbladers bovendien door eene tweede belasting, door het port, getroffen.

In Engeland vervangt, te regt, het zegel den poststempel. Zoodra een dagblad gezegeld is, kan het,

zonder poststempel, zoo dikwijls en waarheen men wil per post over en weer verzonden worden. Het Rijk heeft eenmaal zijne eischen in den vorm der zegelbelasting, van dezen tak van industrie ontvangen en acht het, zeer te regt, onbillijk, dien zelfden tak ten tweeden male te treffen. Sedert jaren is men hier te lande tegen de zegelwet, wat betreft de dagbladen, opgekomen; wij voorzien evenwel, dat de opheffing dier, met de eischen des tijds strijdige belasting, nog lang tot de vrome wenschen zal behooren. Intusschen, bij de aanstaande behandeling van de voorgedragen herziening der postwet, mag, als eene billijke vergoeding, wel in ernstige overweging genomen worden, of men niet het voorbeeld van Engeland volgen zal en bepalen: dat gezegelde dag- en weekbladen vrij zijn van port en vrij over en weder en waarheen men wil verzonden kunnen worden. Dan zou ook, tevens, de onbillijkheid vervallen, die nu bestaat, dat namelijk van het grootste en het kleinste blad even veel port, maar niet evenveel zegel betaald wordt.

De afschaffing van het port der dagbladen is te billijker; daar dat port, bij uitsluiting, particulieren en den boekhandel treft; terwijl zij, die de meeste winsten van de dagblad-ondernemingen genieten; — de post-directeuren — van die heffing zijn vrijgesteld, waardoor te gelijkertijd, in het stuk van belastingen, aan rijks-ambtenaren een privilegie wordt toegekend, strijdig met de Grondwet en met de belangen van den boekhandel.

Dit brengt ons, als van zelf, tot een ander gewichtig punt, waarvan wij de regeling met leedwezen in de voorgedragen wijziging missen, en dat wij ons voorstellen in een volgend artikel te behandelen.

De *Amsterdamsche Courant* — men weet het — heeft sedert lang afstand gedaan van het uiten van een eigen gevoelen over 's lands zaken. Als ze iets zeggen wil, schuilt ze weg in den hok der *„Ingezonden Stukken”*, of stelt het op rekening van *„een harer vrienden te 's Hage”*, waarvan ze een legio, meer dan abonnés, schijnt te bezitten.

Ook in haar Nummer van heden geeft zij een dergelijk staaltje van bedekte polemiek, die meestal de eene of andere onwaarheid en altijd eene onwaardige insinuatie bevat.

Wij lezen daàr het volgende:

Aan een partikulieren brief van een onzer vrienden te 's Hage, dd. 28 dezer, ontleenen wij het volgende:

„Bedrieg ik mij niet geheel, dan geloof ik u te kunnen mededeelen dat het berigt in den *'s Gravenhagsche Nieuwsbode* van heden, welk blad meent te weten, dat sedert de laatste dagen onderhandelingen zijn geopend met den hoofdspecteur van het loodswezen, den schout-bij-nacht Coorssen! tot het aangaarden van de portefeulle van het departement van Marine, — voor het minst al zeer voorbarig kan genoemd worden, en althans tot heden allen grond mist. Hoe verlangend men ook het optreden van een nieuwen minister van marine te gemoet ziet, die gedurige gissingen; en dat gedurig mistasten der dagbladen is al een zeer jammerlijk slecht gekozen middel om den tusschentijd te korten, en ik geloof, dat niemand er de dagbladers zwart om zou aanzien, als zij zich van die gissingen onthield, te meer omdat de personen, die zij goedvindt met de benoeming te doodverwen, vaak zonder den minsten grond, daardoor onmiddellijk aan de hevigste personaliteiten blootgesteld worden, gelijk nog onlangs den waardigen van Franck te beurt viel. Velen hadden met mij bovendien nooit kunnen denken, dat het gerucht der mogelijke benoeming den heer van Franck aanstonds de smadelijkste bejegening van de *Grondwet* op den hals zou halen, daar dit blad toch niet vergeten kan zijn, dat Z. Ed. bij gelegenheid der behandeling van het begrooting voor Marine, in zijn votum eenstemmig was met den heer Thorbecke.

Wat er zij van de al of niet gegrondheid van de kandidatuur voor de marine-portefeulle, door de *Nieuwsbode* genoemd, laten wij natuurlijk voor rekening van dat blad; ofschoon wij, bij deze gelegenheid niet onopgemerkt mogen laten, dat de *Nieuwsbode* van die gissing sprak in hetzelfde Nummer, waarin het ons

naar den ouden trant doorhaalde, omdat wij ons verstout hadden van de mogelijkheid der benoeming van den heer FRANK te spreken. Overigens is de jalousie zeer verklaarbaar van de *Amsterdamsche Courant*, die nog al in den laatsten tijd scherp werd gedomineerd, tegen de *Nieuwsbode*, die, sedert Januarij, in het bijzonder genot van de intimiteit van zekeren Minister schijnt gesteld te zijn.

Wat ons betreft, rigten wij de vraag tot de *Amsterdamsche*: "waar wij ons aan "smadelijke bejegening" van den heer VAN FRANK hebben schuldig gemaakt?"

Wij hebben, uit den staat van dienst van dien heer aangetoond, dat hij, naar onze meening, niet geschikt is, om de tegenwoordig zoo gewichtige betrekking van Minister van Marine waar te nemen. Men kan zeer goed een waardig man zijn; men kan zeer wel op één lijn staan met menig braaf zeeofficier, maar daarom nog niet voorzeker met blinken in talent, in scherp blik en geestkracht, om den last eener portefeuille met goed geluk te dragen.

Alleen dan, wanneer wij feiten hadden genoemd, die onwettig waren, zoude van "smadelijke bejegening" sprake kunnen zijn, indien men niet zou willen aannemen, dat men te goeder trouw dwalen kan.

Waar, echter, is 't bewijs geleverd, dat één der feiten, door ons opgegeven, niet was overeenkomstig de waarheid? Alsnog wachten wij dat bewijs af.

Het komt ons voor, dat wanneer het verkondigen der waarheid genoemd wordt eene "smadelijke bejegening", de dienst zoo min als het compliment groot is, die men bewijst aan den persoon, ten wiens behoeve men, zoo onhandig, in de bres springt.

Wij ontvangen de (15) Januarij-aflevering der "*Half-maandelijksche Kronyk*" van de heeren Joh. Noman en Zoon te Zalt-Bommel en maken van die gelegenheid gebruik, om dit populair geschreven werk op nieuw in de gunst onzer lezers aan te bevelen.

In een kort, algemeen overzicht van Europa's toestand bij den aanvang van het jaar 1855, vinden wij enige beschouwingen omtrent den toestand van ons Vaderland, ook in betrekking tot de buitenlandsche positie. Over het algemeen kunnen wij ons met die beschouwingen wel vereenigen en deelen haar, derhalve, hier mede:

Indien wij zoo doende de wolken, die aan den buitenland-schen gezigtelinder hangen, en zich misschien spoedig in een vernielend en, wij hopen het, kort onweder zullen ontlasten, beschouwen, als Nederland nog niet regstreeks bedreigende, betreuren wij het echter, dat onze binnenlandsche positie niet van dien aard is, om door incingedrongene en gelijkmatig werkende kracht, de zekerheid op te leveren, dat wij aan enkele, misschien naar onzen kant uitschietende bliksemschichten weêrstand kunnen bieden door het bewijs, aan het buitenland te leveren, dat wij onze aloude spreuk: *eendragt maakt magt*, nog niet vergeten, en voortdurend in practijk brengen.

Die onvastheid, en dus ook de wifelachtigheid van onze binnenlandsche positie komt voort uit het verschil van rigting, dat bij de verschillende staatsmagten in Nederland bestaat omtrent de te volgen binnenlandsche staatkunde, en die de wetgevende in regstreeksche oppositie brengt met de uitvoerende magt.

Men zegge niet, dat het aannemen der staatsbegrooting over 1855 het bewijs levert van het tegendeel. Juist de discussiën over die begrooting, de denkbeelden, daarbij van verschillende zijden ontwikkeld, de voorwaarden, ook van verschillende zijden aan de aanneming verbonden, en de kracht en getalsterkte der oppositie, die in het geheel niet heeft aangenomen, juist die omstandigheden bewijzen, dat de positie zoo is, als wij haar aanwijzen.

Bij de mannen, die aan het hoofd der regering staan, dus bij de uitvoerende magt, een bepaald streven naar achteruitgang ten opzichte van staatkunde, kerk en opvoeding. Bij de oppositie de grondslag van al hetgeen in den geest van vooruitgang, van volksbeschaving en volksheil noodzakelijk gedaan worden moet.

Bij de regerenden de vaste wil, geen offer te groot te achten, om aan het hoofd te blijven, en liever schijnbaar toe te geven, dan de magt uit de handen te laten, die de hoop geeft, bij gunstige gelegenheid het verlorene terrein te herwinnen. Dus concessiën en beloften van wege der regering, — die alleen verrassend zijn vóór de tegenstanders, die den gang der zaken vroeger niet in het oog hielden, waardoor zij anders de overtuiging zouden verkrijgen, dat dit toegeven niets is, dan het gebruik maken van de vruchten, die door de werking van het afgetreden ministerie tot rijpheid gekomen zijn, — zich nu door het vasthouden aan onwrikbare beginselen in de wetgevende magt, in voorstellen tot verbetering van den staat der arbeidende gedeelten van het volk oplossen, en door het ministerie schijnbaar worden voorgestaan, omdat men begrijpt, zich voor het oogenblik door geen ander middel te kunnen staande houden.

Elke maatregel, die door samenwerking der staatsmagten met overgrote meerderheid wordt daargesteld levert het bewijs hiervóór; het bewijs hiervoor wordt nog duidelijker gevonden in het droevig onthaal, dat elk wetsontwerp bij de wetgevende magt te beurt valt, en ook in de laatste dagen weder te beurt gevallen is, blijkens de voorloopige verslagen der Tweede Kamer over het ontwerp van wet tot regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der ministeriële departementen, en over het ontwerp van wet tot regeling en beperking der uitoefening van het regt van vereeniging en vergadering; wetten, die diep ingrijpen in, en den grootsten invloed zullen verkrijgen op de ten uitvoerbrenging der grondbeginselen, waarop de grondwet van 1848 is daargesteld, en die volgens den inhoud dezer voor-

loopige verslagen in regstreekschen strijd daarmede schijnen te zijn.

Men geloove niet, dat hier op den voorgrond staat eene subjectieve beschouwing der redactie van dit overzicht. Wij hebben in onze beschouwingen achterwaarts en voorwaarts, op de grens staande van twee jaren, die voor de staatkundige geschiedenis van Nederland altijd van het grootste gewigt blijven zullen, niets in het midden gebracht, dan de weerklink van het grootste gedeelte van Nederland, uit mondelingsche uitingen, dagbladpers en discussiën bij de wetgevende magten blijkende; en indien er nog een bewijs noodig werd gezocht voor de stelling, dat onze weinige ingenomenheid met den tegenwoordigen staat der zaken, in het vaderland nagenoeg algemeen gedeeld wordt, dat bewijs zoude men vinden in de bijkbare ongerustheid, die bij dat geringe gedeelte der natie heerscht, dat in het streven om de zaken naar zijne inzichten te leiden, sedert nagenoeg twee jaren het best geslaagd is, en desniettemin over die uitkomst geene blijdschap ondervindt, daar die door de vrees voor de toekomst verbitterd wordt.

En natuurlijk. Iedereen gevoelt, dat bij den stand der zaken in Europa aan het roer van den staat mannen dienenden te staan, die dat roer met eene vaste hand regeren, een bepaald, door de gelliele natie beaamd doel beoogen en onwrikbaar in het oog houden. En daaraan ontbreekt het juist; en zelfs de partij, die aan het hoofd staat, gevoelt, dat hare leiders zonder kompas op een onzekeren oceaan rond dobberen; de partij, die haar nog somtijds ondersteunt, echter in vele beginselen van haar afwijkt, de zoogenaamde antirevolutionnaire, onttrekt haar ook gaande weg hare stammen in de wetgeving, omdat zij geen kans ziet, hare eigene beginselen te doen adopteren; bij elke nieuwe keuze versterkt zich de partij, die in de Kamer het echt constitutionnele beginsel vertegenwoordigt, met een nieuw lid, en stelt, tegen de wezenlijke beginselen der leden van de regering een nieuwen slagboom op.

Maar aan dien dagelijks aanroeienden tegenstand in de Kamer, en aan de dagelijks zich duidelijker en sterker openbarende algemeene meening, door de dagbladliteratuur vertegenwoordigd, wordt nog altijd door de regering tegenstand geboden door de bewering, dat dat de eene niets is, dan partijzucht, en de andere in de oogen der regering niet verdient geoordeeld, en des noods, beaamd te worden. Zoodanige uiting der openlijke meening is herhaalde malen in Kamer buiten de wet verklaard, en slechts daar als van gewigt voorgesteld, waar zij voor haar en hare aanhangers partij trekt.

Wanneer men daarbij nog in het oog houdt, dat de onzekere houding van het ministerie tegen over het buitenland aan deszelfs positie geene grootere vastheid geeft, dan die tegen over het binnenland, en niet vergeet, dat de eerste algemeene verkiezing deszelfs onvermijdelijken val doen voorzien, dan wordt het duidelijk, dat Nederland, met dit ministerie aan het hoofd, zich niet in eenen toestand bevindt, om in den ingewikkelden staat, waarin de gewigtigste belangen van Europa thans verkeeren, zich langen tijd buiten vreemden invloed te houden door vertooning van inwendige kracht, die hoe gering ook in een algemeen zin, als verdedigende kracht zeer belangrijk is, vooral tegenover mogendheden, die in onderlinge oorlogen zijn gewikkeld.

De tijd zal leeren, of de wijsheid van den vorst, aan wien het lot van Nederland in handen is gegeven, bij het nademen van gevaren zal besluiten tot maatregelen, die aan het uitvoerend bewind door deszelfs overeenstemming met de algemeene belangen, al de krachten van den staat dienstbaar en daardoor deszelfs houding tegen over het buitenland eerbiedwaardig, en in geval van nood in de schaal van den krijg geducht maken kunnen.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Gister hebben wij reeds een kort overzicht gegeven der polemiek van de Engelsche dagbladen ten aanzien der aftreding van Lord John Russell.

Wij hebben daarbij alleen te voegen, dat de *Sun* het gedrag van dien staatsman slechts gedeeltelijk goedkeurt; dit blad houdt het er voor, dat zoo de regering bij de aanvang der zitting verklaard had, dat aan lord Palmerston de portefeuille van oorlog zou worden opgedragen, de motie van den heer Roebuck dan voorzeker niet zou zijn geschied.

De *Times* meldt, dat hertog van New Castle zijn ontslag heeft ingeleverd, en dat lord Palmerston de portefeuille van oorlog voorwaardelijk aanneemt.

De *Times* zegt, dat de Koningin lord Palmerston tot eersten minister wil verheffen, terwijl lord Grey alsdan minister van oorlog zou worden.

In het lagerhuis zijn gister de discussiën voortgezet over de bekende motie van den heer Roebuck.

De heer Stafford heeft verklaard met eigen oogen het lijden der Engelsche troepen in de Krim te hebben gezien. De eindbeslissing wordt eerst laat te gemoet gezien.

Berigten uit Konstantinopel van den 16 melden, dat de raad van den Tanzimat zijne werkzaamheden geregeld voortzet.

De gouverneur van Smyrna, Ismail Pacha, is uit Konstantinopel gekomen om rekenschap van zijn gedrag te geven; reeds tweemaal is hij voor den grooten raad verschenen. Welke ook de uitslag der enquête zij, waaraan hij onderworpen is: zijn terugkeer naar Smyrna is meer dan twijfelachtig.

Men schrijft uit Weenen d.d. 29 Januarij. Volgens hier ontvangen berigten uit de Krim hebben de Russen op 6 Januarij een uitval uit de vesting gedaan, doch werden met belangrijk verlies teruggedreven.

Uit Marseille meldt men, dat de gewezen Minister van politie, schoonbroeder des sultans verbannen is. Zarif Mastapha, gewezen opperbevelhebber in Azie, is gevangen genomen. Er is besloten, dat Fuad Effendi, als gevolmachtigde van Turkije deel zal nemen aan de Weener Conferentie. Volgens berigten, mede uit Konstantinopel, voortraagt het weder de ontscheping der troepen in de Krim. De bommen bragten aan de binnenwerken schade toe.

Volgens een brief uit Turijn zoude een zeer ernstig

conflict tusschen den Koning en den graaf de Cavour ontstaan zijn, dermate, dat de Koning het voornemen zou opgevat hebben, om afstand te doen, ten behoeve van zijn oudsten zoon, onder het regentschap van den prins van Carignan.

De telegrafische berigten uit Turijn maken echter geene melding van deze gewichtige gebeurtenis.

Te Madrid is een persoon gearresteerd, die hij de poort van Alucha een pistoolschot had gelost. Hij bekende, dat dit het sein was, om 400 zaamgezwoorenen te vereenigen, die gereed waren een opstand te bewerken.

De Cortes hebben in de zitting van den 23 beraadslaagd over de grondslagen der nieuwe grondwet. Een afvaardigde der oppositie, de heer Garcia Ruiz, heeft twee amendementen aangekondigd: het regt op werk, en het verplicht kosteloos onderwijs. De nieuwe Minister van Financien schijnt te zullen terugkomen op de leening van veertig millioenen realen.

Berigten uit Hong-Kong van 12 December melden, dat de toestand van Canton zeer gevaarlijk is.

ENGELSCH POST.

Wij achten het niet onbelangrijk nadere bijzonderheden mede te deelen omtrent de discussiën over de zittingen in het parlement zijn gevoerd, ofschoon, uit hoofde der voortdurende vertraging der posten sedert eenige dagen zijn verlopen.

De beide Kamers zijn den 26dezer bijeen gekomen, ten einde de ministeriële verklaringen aan te hooren.

De leden schienen zeer opgewonden te zijn en duizenden nieuwsgierigen verdrongen zich als het ware om op de tribunes plaats te krijgen. Ten half vijf ure vatte lord John Russell het woord op ten einde zijne aftrading te motiveren. Men weet reeds waarop die beweegredenen sedert komen. Het is een geschil, dat reeds sedert maanden veel aanleiding tot geschrijf en gewrijf — wij zouden haast zeggen ook tot gekijf — gaf. Men kan zeggen, dat dit geschil sedert de oorlogsverklaring aan Rusland vele gemoeieren in beweging bragt.

Zoowel binnen- als buiten de Kamer is de belangstelling in deze aangelegenheid groot. Men is algemeen zeer verontwaardigd over de leiding der zaken; doch het is geheel ten onregte, dat men de hertog van New-Castle en den heer Sydney Herbert beschuldigt, die de slagtoffers zijn van een stelsel, dat zij niet daargesteld hebben en dat hun onvermogen maakt om te handelen zoo als zij zelven verlangden. Het doel van dezen kruistogt was een ministerie omver te werpen en daartoe moest begonnen worden met den hertog van New-Castle, die de onderhandelaar der coalitie was, hetgeen het punt is waaraan men zich vasthoudt. De uitslag van den aanval is, dat de impopulariteit van de peelistische partij toeneemt, en dat het parlement van oorlog het zwakke punt is, dat tot doelwit van den aanval is gekozen. Lord John Russell heeft, als doorslieper staatsinad de partij der openbare meening gekozen en rigt zijne slagen juist tegen dat gedeelte, waarin door hevige aanvallen reeds eene bres geschoten is.

De whigs van den echten stempel achten zich in staat uit hun boezem een kabinet samen te stellen, waarin lord Grey en eenige hunner voornaamste leiders eene plaats zouden bekleeden om de peelisten te vervangen. Maar lord Aberdeen is de lieveling van het hof. Men houdt het er zelfs voor, dat hij binnen kort zal benoemd worden tot ridder van den kousenband, de hoogste onderscheiding in dit land.

De taal der dagbladen toont genoegzaam aan tot welk eene verwarring het ontslag van lord John Russell aanleiding gegeven heeft. Alle partijen zijn in de weer. Ieder wil zich doen gekken, ieder wil oogsten nu men denkt, dat er zoo ruimschoots te oogsten is. Schoon vijandig tegenover elkander staande stemmen de partijen echter omtrent één punt met elkander overeen en wel om het ministerie te laken en te gispn. De meest vreemdsoortige verschijnselen doen zich op ten aanzien der combinatiën. De organen van de partij der whigs verheffen zich met luider stemme tegen de peelisten en de staatkunde van lord Aberdeen. Men meende te kunnen verzekeren, dat lord John Russell zou belast worden met de zamenstelling van een nieuw kabinet. De Tories — het gros der partij — leggen ook zeer veel vreugde aan den dag over den nederlaag, welke het ministerie te wachten staat. Zij meenen, dat voor hun thans het gewensch oogenblik daar is; de min bezadigden sluiten lord Palmerston zelfs van de nieuwe combinatie uit; naar hunne meening, moest lord Derby gekozen worden. Anderen zeggen, dat, daar de Tories hun beschermend stelsel geheel opheven hebben, het niet onmogelijk zou zijn, dat de peelisten, die vroeger alle Tories waren, zich weder zouden aansluiten aan de partij, waarvan zij zich, eenige jaren geleden, hebben afgescheiden, om met gemeen overleg lord Aberdeen over boord te werpen.

De peelisten van hunne zijde werpen al de schuld op lord John Russell.

Zij zeggen, dat hij met zijne positie ontevreden zou zijn en zich om persoonlijke redenen, niet om staatkundige motiven, verwijfert. Ook zij rekenen zich in staat, een kabinet te vormen; maar om daartoe te geraken, moet de hertog van New-Castle in de eerste plaats vervangen worden door lord Palmerston of lord Ellenborough.

Graaf Wincehelsea heeft zich in het Parlement zeer hevig uitgelaten tegen de *Times* en zijn correspondent in de Krim, die volgens den graaf, het leger en zijne generaals belastert.

De hertog van New-Castle zeide, dat de pers, zijns ziens, zeer onvoorzichtig handelde met de bekendmaking van het gebeurde in de Krim. Die mededeelingen werden zoodra zij in het licht verschenen zijn; met den electrischen telegraaf te St. Petersburg overgebracht. Lord Raglan heeft zich bij voortdurend daarover beklagd en ook hij (sprake) had bij herhaling zijn beklag ingediend bij de directie van

der voornaamste Engelsche bladen, doch tot dus verre te vergeefs.

Ziet het bericht van de reisvoering van lord Russell, waarin hij opheffingen geeft omtrent zijne afrekening:

Op verzoek van mijn waarden vriend, het hoofd van het kabinet, heb ik tot heden uitgesteld de verklaring, welke ik te doen heb ten aanzien van mijn verzoek om ontslag uit de betrekking, welke ik de eer had in dit kabinet te bekleeden, die van president van den raad. Ik zal onmiddellijk ter zake komen ten einde zoo kort mogelijk te zijn. (Hoor!)

Maandag jl. was ik in deze Kamer aanwezig, toen een geacht lid, afgevaardigde uit Sheffield, een motie aankondigde de strekking hebbende, eene enquête in te stellen, nopens den toestand van het leger voor Sebastopol. Ik heb wel verwacht te hebben, dat een of ander lid een voorstel van dien aard zou doen, en zoo ik vroeger niet mijn besluit heb kenbaar gemaakt, dan was zulks, omdat mijn gedrag in deze zaak voor een groot gedeelte van het karakter des voorstellers afhankelijk was.

De geachte afgevaardigde uit Sheffield (de heer Roebuck) kon blijkbaar geene vijandelijke gezindheid ten aanzien van het Ministerie voeden. (Hoor!) Ik geloof dan ook, dat dit voorstel eeniglijk ten doel heeft, om tot krachtigen leiding van den oorlog te sporen. (Hoor!)

Het regt van enquête is gewis een der gewichtigste dezer vergadering; zij heeft het regt de maatregelen aan te wijzen, die betrekking hebben op de voorneming der vijandelijkheden; maar door haar regt van enquête verbetert zij de feilen in het beheer der zaken.

Eene motie van enquête kan altijd slechts om twee redenen worden verworpen: ten eerste indien er geen genoegzame gebreken aanwezig zijn, om de enquête te kunnen regtvaardigen, en ten tweede indien reeds maatregelen genomen zijn om genezing aan te brengen, waardoor het onderzoek der kamer onnodig wordt.

Wet de nu eerste dezer redenen betreft is het thans onmogelijk te bevestigen dat de rampen, waarvan men spreekt, niet bestaan (herhaalde bravo's). Niemand kan den droevigen toestand van het leger voor Sebastopol ontkennen. (Bravo's van de zitplaatsen der oppositie.) De verlagen, welke uit die gewesten tot ons gekomen zijn, maken een pijnlijken indruk. Ik ga verder: zij zijn verschrikkelijk en hartverscheurend (hoor, hoor!); ik ben er zeker van, dat niemand een oogenblik aarzelen zal, maatregelen goed te keuren, die er toe leiden kunnen, om dit kwaad te doen ophouden. (Bravo's.)

Ik moet zeggen, dat ik met betrekking tot den oorlog, in mijn ambtsbetrekking feiten heb leeren kennen, die geheel onverklaarbaar zijn.

Indien men, ten vorige jare, als reden tegen de expeditie had opgegeven, dat ons leger slechts zeven mijlen van de zee verwijderd zou zijn, zeven mijlen van eene uitmuntende haven, en niettemin gebrek zou lijden aan levensmiddelen, kleeding enz., zoodat dagelijks 90 à 100 soldaten zouden sterven, dan voorzeker had ik die voorspelling dwaas genoemd. (hoor)

En niettemin kennen wij de treurige uitkomst, waartoe onze onderneming geleid heeft; en het is niet door ontkenning van de rampen, die maar al te zeer gebreken zijn, dat ik zou kunnen hopen de kamer te bewegen, het voorstel van den geachten afgevaardigde uit Sheffield te verwerpen.

Maar ik had onder anderen kunnen onderzoeken, of ik niet in staat was, het voorstel al ware het ook zwak, te bestrijden, en in weinig zamenhangende en dubbelzinnige bewoordingen het voornemen te kennen te geven om het verworpen te zien. Maar het was mijn plicht — en ik geloof dien vervuld te hebben — te onderzoeken of ik in staat was den strijd vol te houden, en om op krachtige wijze tegen de motie tot het instellen eener enquête partij te kiezen.

Na overweging kwam het mij onmogelijk voor, mij in gemoede tegen het voorstel te kunnen verzetten. De kamer zal, hoop ik, mij veroorloven, haar eenige omstandigheden mede te deelen, die mij persoonlijk betreffen.

Toen de betrekking van secretaris van staat voor de oorlogszaken werd afgescheiden van die der kolonien, achtte lord Aberdeen het raadzaam, den hertog van Newcastle voor te stellen, een der beide portefeuilles aan welke hij de voorkeur gaf, voor zich te kiezen. De edele graaf antwoordde, gedreven door eene prijzenswaardige eerbijde, dat hij na een groot leger naar het oorlogstooneel gezonden te hebben, daarover de algemeene leiding verlangde, en alzoo aan het departement van oorlog wenschte te blijven.

Lord Aberdeen was hoornede te vreden; ook ik hechtte mijn zegel aan deze regeling.

Op het eind der laatste zitting, gingen verscheidene leden der regering, vooral zij, die een deel uitmaken van deze kamer, naar verschillende plaatsen van het land, ten einde uit te rusten na de vermoeijensissen van een parlementair behoeft, hetgeen ik dan ook hoog noodig beschouw. Ik behoeft onder degenen, die aldus handelden, en ofschoon Bristol aan het hoofd van een departement, dat niet in onmiddellijk aanraking staat met de leiding van den oorlog, ging echter geen dag voorbij, dat ik aan mijn geachtste vriend, den secretaris voor de buitenlandsche zaken, niet schreef over de gebeurtenissen van den dag. (hoor.)

Men heeft mij beschuldigd op dat tijdstip het land afgegaan te hebben om lezingen te houden (gelach). De daaraan is dat mijn geachte vriend, de afgevaardigde uit Bristol, er sterk op aandrong, dat ik eene letterkundige vereeniging in die stad zou bijwonen; dat ik, om mijne naam te vermelden, gelijk verzoek ontving datgingen niet van de hand gewezen heb. Ten eerste om dat hetgeen ik te zeggen had, geen groote voorbereiding noodzakelijk maakte (gelach), en ten andere omdat ik,

in mijne hoedanigheid van president van den raad, meende, dat deze letterkundige aangelegenheden niet geheel vreemd waren aan mijn departement.

Maar, ik moet verklaren, dat ik, de vergaderingen van den raad, steeds geregeld bijwonende, aan lord Aberdeen schriftelijk vroeg, of er in het begin van October eene vergadering zou plaats hebben, onder bijvoeging, dat ik maatregelen zou nemen om dan die zitting te kunnen bijwonen. Mijn waarde vriend schreef mij, dat hij vóór den 14den niet uit Schotland zou terugkeeren, en dat de raad op den 17den zou bijeenkomen. Ik woude die vergadering bij. Maar in den loop der maand bleek het mij, dat het beheer van den oorlog verbetering behoorde te ondergaan (hoor.) Van het oogenblik af, dat die overtuiging bij mij vast stond, meende ik een duren plicht te hebben te vervullen, en wisselde ik met lord Aberdeen verscheidene brieven over deze aangelegenheid. Ik wees op de verbintenissen tegenover de kamer aangegaan, om de geheele militaire administratie te hervormen, en op de min krachtige wijze, waarop de oorlog in het Oosten geleid wordt.

Vervolgens wijst Lord Russell in het breede aan, welke maatregelen er, zijn inziens, hadden behoren genomen te worden, om den oorlog met de uiterste kracht voort te zetten, en hoe de daartoe door hem aangewende pogingen tot misverre schipbreuk leden. Hij doet vervolgens uitkomen, dat van het oogenblik, dat hij de enquête niet kon bestrijden, er voor hem slechts één weg openstond, dat is, zich uit het kabinet te verwijderen. Wat hem betroof, hij meende de bestrijding der motie van den afgevaardigde uit Sheffield te moeten overlaten aan hem, die meenden, dat alles gedaan is om haar te voorkomen. Hij kon zulks niet en van daar dat hij aan lord Aberdeen schreef, dat hij voornemens was Woensdag zijn ontslag te nemen.

FRANSCH POST.

Prins Jerome is, dezer dagen, incognito naar Lijon vertrokken, ten einde zich van daar naar Calais te begeven waar hij de aankomst van prins Napoleon zal verheiden.

De heer Jehenne, kommandant van het Fransche schip Henri IV, is voor den krijgstraad van alle verantwoordelijkheid vrijgesproken.

In het dagblad Suisse komt een decreet van Napoleon III tot het oprigten van een tweede vreemden-legioen voor.

Het groote theatre van Bordeaux had bijna gelijk lot als het Brusselsche ondergaan. Reeds waren de vertrekken van den kostumier verbrand, en sloegen de vlammen reeds naar het tooneel over. Gelukkig echter is men den brand tijdig kunnen meester worden.

Binnenland.

Gravenhage, 30 Januarij.

Z. M. heeft 1° aan Jhr. Mr. J. H. P. van Doorn, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als 1sten luit. bij de d.d. schut. terij te Zierikzee, en 2° tot kapitein-kommandant der d.d. schut. terij te Zierikzee benoemd H. W. Mulock Houwer, thans 2den luit.

Z. M. heeft de heeren H. F. Fijnje en Mr. J. D. W. Pape, respectievelijk een eervol ontslag verleend als lid der commissie van administratie over het burgerlijk en militair huis van verzekering te 's Hertogenbosch, en op derzelver daartoe gedaan verzoek, aan Mr. H. M. van der Sande, als substituit-griffier bij de arrondissements-regtbank te Amsterdam en aan Mr. C. H. Boot, als officier van justitie bij dezelfde regtbank.

Z. M. heeft 1° de arrondissements-directieën der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, thans nog gevestigd te 's Gravenhage, Hoorn, Breda en Nijmegen, te rekenen van den 1sten Mei 1855, ingetrokken en vereenigd, te weten: die van 's Gravenhage met de directie derzelfde middelen te Rotterdam; die van Hoorn met die van Amsterdam; die van Breda met die van 's Hertogenbosch en die van Nijmegen met die van Arnhem; 2° aan de heeren P. L. Hoppenbrouwers, te Breda en G. P. van Vladeracken, te Hoorn, verleend een eervol ontslag als arrondissements-directeur der directie belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, met dankbetuiging voor de langdurige diensten aan den lande bewezen; 3° benoemd tot verificateur der comptabiliteit van de directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen voor de provincien Friesland, Overijssel, Groningen en Drenthe, den heer C. C. van Vloten, thans arrondissements-directeur te Arnhem; tot provinciaal directeur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Arnhem, den heer J. H. de Reitz, thans arrondissements-directeur te Nijmegen; te Groningen, den heer Jhr. O. van den Santheuvel, thans arrondissements-directeur te 's Gravenhage.

H. M. de Koningin en H. K. H. prinses Frederik der Nederlanden hebben prachtige geschenken doen toekomen aan de directie eener loterij, ten behoeve der dames-vereeniging Dorcas, te Assen.

Naar men verneemt, heeft het H. M. de Koningin bejaagd van de te Amsterdam bestaande vereeniging tot ontsluiting van hulphoeuvelen onder bescherming van H. M., voor de eerlang te houden verloting, een fraai geschenk te doen toekomen.

Het bal, dat gisteren avond ten hove plaats had, was even als het vorige, zeer luisterrijk en werd weder in de nieuwe salons gehouden. Het werd bijgewoond door H. K. H. prins en prinses Hendrik, prins en prinses Frederik, den Hertog van Saksen-Weimar, benevens H. D. dochter, prinses Anna, broek was het aantal genoodigden waaronder, zich, vele officieren van alle wapenen bevonden. Het toilet der dames was zeer prachtig. Het bal duurde tot laat in den nacht.

* Morgen middag zal er bij den heer Sichel consul-generaal van Hessen-Darmstadt, een groot diner plaats hebben, tot bijwoning waarvan leden van het corps diplomatique, ministers en vele aanzienlijken zijn genoodigd.

* Gisteren middag, tusschen 12 en 6 ure heeft er in de Kazernestraat alhier eenbelangrijke diefstal, vergezeld van binnenbraak, plaats gehad. De vrouw des huizes was afwezig. Van die gelegenheid hebben de dieven gebruik gemaakt, om het kabinet en andere kasten, of meubelen open te breken. Er moet eene waarde van ruim 1600, vele gouden hals- en andere sieraden ontvreemd zijn. De kleedingstukken heeft men over den grond geworpen. De justitie doet onderzoek.

Wij ontleenen het volgende aan de Singapore Free Press van 16 December Ao. Po.:

Voor eenige jaren werden er, in Nederland en in Nederlandsch-Indie vele pogingen aangewend, om in laatstgenoemde kolonië de geheele afschaffing der slavernij te verkrijgen; maar het Gouvernement weigerde steeds dit verlangen te ondersteunen; wij gelooven, voornamelijk omdat liet de overtuiging had, dat, voor in de N. Indische slaven-quaestie tusschen beide te treden, eene geheele afschaffing der slavernij in de West-Indische kolonien het gevolg zoude zijn. Men meende, dat dit laatste den ondergang der W. I. kolonien noodzakelijk moest maken, te oordeelen naar den ongunstigen uitslag, dien de slavenemancipatie in de Britsche kolonien gehad heeft. Desniettemin is de toestand der slaven in Nederlandsch Indie zeer veel verbeterd, en dat wat het gouvernement door wettelijke middelen weigert te volbrengen, wordt thans door de edele gezindheid der inwoners zelven, ten uitvoer gebracht. Het was ons regt aangenaam, gedurende de laatste twee of drie jaren, van tijd tot tijd voorbeelden aan te kunnen halen van de oogenblikkelijke, of in vooruitzicht gestelde vrijlating van een groot aantal slaven door hunne meesters, terwijl in een paar gevallen men het ook aan de slaven overliet, om hunne vrijheid tot eenen nominalen prijs te koop; terwijf men alle opbieding ter zijde zette. Zulk eene gebeurtenis vinden wij vermeld in de gisteren ontvangene Java-Couranten. Eene slaven-familie uit tien personen bestaande werd den 26 November te Grissie in vendutie gebracht. Een der slaven bood vijf ropjen, en geen ander bod gedaan wordende waren zij van slavernij verlost. Als zulke krachtige en ouwederlegbare bewijzen gegeven worden van openbaren geest in Nederlandsch-Indie, dan kan er geen twijfel overblijven of weldra zal de slavernij, ook in naam ophouden in die koloniën te bestaan.

Volgens ontvangen bericht ontstaat te Lobith, wanneer Rijn-afwaarts komende vreemdelingen, als niet voldoende aan de vereischen der vreemdelingen-wet, door den commissaris van Rijks-politie gelast worden de stoomboten te verlaten, soms geschik over den betaalden vrachtprijs.

Naar aanleiding hiervan heeft de Minister van Binnenlandsche Zaken de hier te lande gevestigde stoomboot-ondernemingen op den Rijn uitgenoodigd, door zoodanig middel van waarschuwing als haar meest doeltreffend voorkomt, de reizigers, die zich van plaatsen naar Nederland voorzien, tijdig te onderrigten, dat te Lobith eene controle der reisapieren bestaat, weshalve de reizigers, die meenen te moeten betwijfelen of zij wel aan de Nederlandsche vreemdelingen-wet voldoen, worden aangemaand, om zekerheidshalve voorloopig zich slechts tot Lobith van plaatsen te voorzien. (Staats-Cl.)

Men leest in de Arn. Ct. het volgende:

Wij ontvingen per overlandpost eenen brief van Batavia, waaruit wij, overeenkomstig het daarin gedaan verzoek, gaarne een gedeelte in ons blad opnemen, als hulde aan de verdiensten van eenen onzer voormalige stadgenooten. De brief werd geschreven na de terugkomst van Decima, door iemand die in staat is de waarde te beoordeelen van hetgeen hij beschrijft.

Vóór mijn vertrek van Java naar Decima, las ik in de nieuwspapieren, dat de Amerikanen eene electro-magnetische telegraaf en eenen locomotief voor spoorwegen naar Japan hadden overgebracht. Ik kwam dus ter laatstgenoemde plaats aan, in het denkbeeld, dat de Japannezen het eerst door de Amerikanen met die vruchten van den vooruitgang der wetenschap waren bekend gemaakt, en hun dus de eer toekwam, dat op zich zelf staande, maar toch zoo verbluffende volk, ook het eerste deze ontwikkeling en uitbreiding van de hun niet onbekende natuurkunde te hebben getoond. Tot mijn groot genoegen vernam ik echter al spoedig, dat reeds vóór dat tijdstip de aldaar geplaaste dr. J. K. van den Broek, met eenen door hem zelve op Decima vervaardigden electro-magnetischen telegraaf voor een groot aantal voornamen Japannezen gewerkt en hen met de gronden der toepassing van het electro-magnetisme op de telegraphie bekend gemaakt had, en wel op eene voor hen bevreemdlike wijze, zoo als die aan den heer van den Broek bijzonder eigen is.

Gedurende ruim twee maanden was ik ooggetuige, dat hooggeplaatste Japannezen, en vooral huise geleerden, van verschillende streken naar Decima kwamen, om genoemden heer een bezoek te brengen en te verzoeken voor hun aanige proeven met zijne electro-magnetischen telegraaf, alsmede met andere physische werktuigen van verschillende aard te doen. Hunne dikwijls zeer gepaste vragen waren zoo veel bewijzen voor de bijzondere gave van den spreker, om zich op de hoogte van hunne kennis te stellen.

De menigte vreesde over de meest uiteenlopende onderwerpen uit het gebied der natuur, en gemeekende, welke doorgaans door Japanse geleerden en niet geleerden, van dr. van den Broek worden voorgedragen, loonen het aan, hoe hoog de edelzale geleerde bij hen staat aangeschreven, terwijl zijne voorbeelddoezelfvrentheid hem als mensch doet beminnen. In de ochtten van 20...

Daar ik gaarne aan de verdiensten van iedereen, ook van den vreemdeling, regt laat wedervaren, betreur ik het, dat dikwijls die van Nederlanders in den vreemde, zoo weinig in het moederland bekend zijn. Ik twijfel evenwel niet, of gij zult in uw veelgelezen blad, hetwelk uitkomt in de stad, waar naar ik meen, de heer van den Broek veel familie en vrienden heeft, aan bovenstaande mededeeling wel eene plaats willen geven en alzoo medewerken om ook hier de les toe te passen: *Geef eer wien eer toekomt!*

Het *Athenaeum français* meent zijne lezers te moeten waarschuwen dat tegenwoordig vele kunstige nabootsingen van oude grieksche handschriften worden vervaardigd, niet, zoo als te voren meest altijd het geval was, om dezen of genen geleerde te verschalken, maar om die aan minkundigen voor echte te verkoopen. Onder anderen, zegt het, vent tegenwoordig een Griek, zelf een ervaren palaeograaf, te Parijs en te Londen handschriften rond, waaronder, naar zijn zeggen, al de blijspelen van Philemon, zeven en veertig van Menander, al de tooneelstukken van Sophocles, het woordenboek van Cheremon en een catalogus van de alexandrijsche boekery, in elf deelen in folio. Laatstgemeld handschrift beweert hij echter dat zich nog in Griekenland bevindt.

Van wege de admiraliteit is in Engeland onlangs eene uitvoerige kaart van de streken rond de Noordpool uitgegeven, waarop sommige namen veranderd zijn. Ter voldoening aan de aanspraken der Amerikanen op de ontdekking, is het door de Engelschen als *Albert Land* aangeduide nu *Grinnel* genaamd. Het eiland door den kapitein McClure in zijn geheel ontdekt en *Baring* geheeten, draagt thans weder den naam van *Banks Land*, zooals kapitein Parry, de eerste ontdekker, het had geheeten. Alleen het zuidelijk gedeelte heeft den naam *Baring* behouden.

(A. K. en L. B.)

Gedurende het jaar 1854 zijn van de Kon. Nederl. marine overleden de navolgende officieren: kapt.-luit. ter zee P. Dibbetz; luits. ter zee 1e kl. H. A. Meijer en A. A. van Gendt; luits. ter zee 2e kl. A. A. van Kervel. F. W. baron van Heeckeren van Walich, J. Jhr. Pompe van Meerdervoort, K. W. F. Baart de la Faille; adelb. 1ste kl. J. W. Morrees; offi. van gezondheid 2e kl. H. F. A. de Haan; offi. van administr. 2e kl. L. J. de Koning; offi. van adm. 3e kl. J. C. Muller; korps mariniers, de kapt.-adm. van kleeding en wapening J. H. Besou en de 1e luit. J. W. Verhagen.

(H.bl.)

De gemeenteraad van Brussel heeft in zijne vergadering van den 27sten dezer eene som van 100,000 francs beschikbaar gesteld, ten einde de directie van den grooten schouwburg in staat te stellen reeds aanstaanden Donderdag de voorstellingen in het een of ander lokaal te hervatten. Verder is bepaald de plannen tot herbouw van den schouwburg zoo spoedig mogelijk in overweging te nemen, opdat de schouwburgzaal den 1sten September e. k. weder kunne worden ingewijd. Eindelijk is de subsidie, door de stad aan de directie van den grooten schouwburg verleend, met 9,200 francs per maand verhoogd.

(R. Cl.)

Men meent redenen te hebben, om te gelooven zegt de *Prov. Drentsche Ct.*, dat de concessie voor het kanaal van Assen op Groningen, nu spoedig verleend zal worden.

Z. M. de koning van Zweden heeft een eigenhandigen zeer vleijenden brief aan Dr. H. M. Duparc geschreven, waarin Z. M. HDs. ingenomenheid betuigt, met de door dien geleerde geschreven verhandeling over de blindenzorging, en den schrijver voorloopig berigt, dat door Z. M. bevolen is, den inhoud van dit werk aan het bestuur van het blindeninstituut te Stokholm mede te deelen, ten einde de daarin voorgestelde verbeteringen in het blindenwezen in Zweden in te voeren.

(H.bl.)

Lejden, 29 Jan. Heden is alhier gepromoveerd tot doctor in de geneeskunde, de heer W. J. de Meijer, van Rotterdam, na openlijke verdediging van eene Diss. Med. Inaug. *contingens colitidis gansraenosae casus duos.*

Nijmegen, 27 Jan. Terwijl in de residentie één der plaatjes, in de aankondiging van het uitmuntende werk van den heer Dr. van Hoëvell, getiteld: *Vrijen en Slaven onder de Nederlandsche wet*, met bloedverw werd bestreken, moeten hier, de aankondiging-biljetten; zooals wij vernemen, op last des burgemeesters afgeschouurd zijn geworden. Geschiedde dit ook, omdat volgens de *Nieuwsbode*: het plaatje was kwetsend voor de goede zeden. Of was het om daardoor de tegenwoordige Regering van de tegenovergestelde rigting, te believen? Wij gelooven het laatste, te meer daar wij in het plaatje niets kwetsends voor de goede zeden ontwaarden en reactionnair gaarne elkander de hand leenen, al is het ook om de gruwelen aan onzen natuurgenoet en evenmensch, onder bescherming der wet, gepleegd, en die in het bedoelde werk met de treffendste tafereelen worden afgeschilderd, te doen voortduren.

Heden hebben wij in de rivier onder eene waterstand van 9,60 el AP, voor onze stad blank water, tengevolge van het vastraken van het ijs te Erlekom, een uur boven de stad, waardoor de overvaart, aan weinig of geene belemmering is blootgesteld. Beneden de stad moet het ijs zich tot Deest hebben gezet.

Van de bovenrivieren verneemt men dat te Dusseldorf, Keulen en Coblenz en Maints, zich het ijs hier en daar heeft vastgezet; den 22 zat het ijs van Kamerik tot boven Bingen.

Leeuwarden, 27 Jan. Bij de op jl. Donderdag. van wege de *IJs-Club*, alhier gehouden hardrijderij op schaatsen, heeft, van de 80 rijders, Freerk Tuininga van Sijbrandahuis den prijs, f 100, belaald en is de premie, f 30, gewonnen door Jacob Dirks Tolsma van Oudkerk. Dit volksfeest, door goed weder begunstigd en gelukkig afgevoerd, werd door eene ontelbare menigte menschen bijgewoond, van welke des avonds vele in het logement de Nederlanden hieen kwamen, om getuigen te zijn van de uitdeeling der prijzen, die met eene gepaste toespraak van Jhr. Mr. J. M. v. Beijma den winnaars werden overgereikt, en buitendien f 10 werd geschonken aan Wopke kastelein, van Suawoude, die met hen het laatst in de baan was. Het korps muzikanten der stedelijke schutterij heeft, zoowel gedurende de rijderij als des avonds, veel tot opluistering van het feest en tot het genoegen der aanwezigen bijgedragen.

Wij vernemen, dat op jl. Dingsdag aan de hardrijderij te Bolsward 46 rijders hebben deelgenomen, en dat de prijs van f 100 is behaald door Franke Annes de Jong van Oppenhuizen.

(Prov. Fr. Ct.)

Groningen, 27 Jan. Op neder is aan onze hogeschool bevorderd tot medicinae doctor, de heer L. A. Alting Mers van Appingadam, na het verdedigen eener dissertatio medica continens quaedam de usu chloroformi in operationibus chirurgicis.

Gisteren zijn voor de arrond.-regtbank alhier voortgezet en ten einde gebracht de pleidooijen in zake schipper de Groot, als eischer tegen de stad Groningen. Voor den eischer traden op als procureur mr. A. Modderman en de heer mr. C. M. Nap, voor den gedaagde procureur mr. H. van Giffen en mr. J. E. Paehlig. Op Vrijdag den 9den Februarij a. s. des morgens ten 10 uur zal door den officier van justitie conclusie worden genomen.

Sedert eenigen tijd werden op de openbare straten zeer jonge meisjes van hare oorsieraden beroofd. Het heeft de politie mogen gelukken, de vermoedelijke daderes te ontdekken, een 14jarig meisje, dat de ontvreemde voorwerpen aan zilvermeden te dezer stede verkocht.

Het ware te wenschen, dat alle handelaars in gouden en zilveren voorwerpen, bijaldien zoodanige voorwerpen door kinderen of suspecte personen te koop werden aangeboden, deze aanhielden en aangifte deden aan het commissariaat van politie, ten einde naar bevinding van zaken te handelen. Door zoodanige handeling zoude menig ontkiemende aanleg tot diefstal in de geboorte worden gestuit en vele jeugdige personen, die, door den goeden uitslag hunner dieverijen aangemoedigd, thans tot volslagene boosdoeners opgroeijen, voor de maatschappij worden behouden.

In de zitting van Ged. Staten van eergisteren is concessie verleend aan mr. J. Koning Hilkens, te Wirdum, c. s., tot het oprigten van eene schroefstoomhoofdtenst tusschen Groningen en Delfzijl. Het uitoefenen der dienst zal nader worden geregeld. Voorts is concessie verleend aan J. A. Heikens te Groningen tot eene dagelijksche diligenciedienst van Groningen naar Veendam en terug.

Uit Appingadam wordt ons berigt, dat op den 25sten jl. in de ook in deze Courant ter sprake gebrachte regtzaak tusschen een diaken van den Hervormden kerkeraad van Warfhuizen en de primaire collatoren aldaar, door de Arrondissement-regtbank aldaar is gevonnisd. Op de daartoe strekkende conclusie van den heer officier van justitie, mr. J. W. Mees, is de eischer in den door hem ingestelden eisch niet-ontvankelijk en tevens ongefundeerd verklaard, met veroordeeling van denzelfden in alle kosten.

De regtbank heeft bij haar in allen deele belangrijk vonnis onder anderen uitgemaakt.

a) dat het gevorderde gelding volgens de dagvaarding enkel ten onderwerp had de wijze van uitoefening en niet het bestaan van het beweerde primair collatieregts;

b) dat een subsidie van 's lands kas (welke in dit geval ook bovendien niet was bewezen); bij primaire collation hoegenaamd niets afdoet, maar de daartoe betrekkelijke bepaling en de daarop gegronde voordragt van een dubbeltal alleen bij unique collation in aanmerking kan komen, en

c) dat, schoon twee der medebezitters van 't collatieregts als zijnde geene lidmaten der Hervormde kerk, onbevoegd waren tot de uitoefening, de derde bezitter daardoor niet van het doen der benoeming konde verstoken zijn.

Langstraat, 29 Januarij. In den avond van Zaterdag 11. wilde eene behoeftige, te Vlijmen wonende vrouw van 's Bosch over het ijs huiswaarts keeren, doch miste den regten weg en kwam, na veel talmen, te Engelen aan. Aldaar voerde men haar weder op den regten weg, van welken zij echter andermaal schijnt te zijn afgedwaald.

Door vermoeienis en herhaaldelijk vallen afgemat, is zij waarschijnlijk neêrgezegen met dat noodlottig gevolg, dat men die ongelukkige gisteren morgen geheel stijf op het ijs vond liggen.

De kneuzingen en het bloed, die het lijk overdekten, waren blijkbaar veroorzaakt door het herhaaldelijk neêrstorten op het ijs.

Wat nog nimmer gebeurde heeft thans alhier plaats. Terwijl men vrij gemakkelijk en veilig den weg tusschen Vlijmen en 's Bosch kan passeren, is het onmogelijk den Overlaat van Drunen naar Baardwijk over te komen. Afwisselend vindt men sterk stroomend open water, vermengd met ijsschotsen en ijs op en onder het water, zoodat onderscheidene reizigers heden en gisteren voor gemelde overlaat komende, of huiswaarts keeren of onderscheidene uren een allermoeijelijksten weg te voet over Doeversch of Drongelsch veer moesten afleggen.

Londen, 30 Januarij. In de zitting van het Hoogerhuis op gisteren heeft lord Grey, uit aanmerking van den betreurenswaardigen toestand van het leger, voorgesteld dat het geheele bestuur van den oorlog in een persoon vereenigd zou worden, als een middel tot het verkrijgen van eenheid van handeling. Na eene redevoering van den hertog van Newcastle, van lord Ellenborough en van den graaf van Hardinge, is echter deze motie ingetrokken.

In de zitting van het Lagerhuis heeft de heer Osborne bij de motie van den heer Roebuck de regering verdedigd. Hij schreef de plaats gehad hebbende rampen toe aan het stelsel van het samenstellen der kaders en de aanstelling van officieren op die groote schaal, bij wijze van commissie (het koopen dier betrekking). Verder zeide hij, dat eene partiële hervorming hier niet voldoende was. Het geheele stelsel moest noodzakelijk afgeschaft worden.

De heer Gladstone beschuldigde lord John Russell van staatkundige dubbelzinnigheid. — De heer Sidney Herbert ontkent, dat het Engelsche leger voor Sebastopol zoo aanmerkelijk verminderd is. — De heer Disraeli zegt, dat het gedrag van lord John Russell eene deloyale intrigue is.

Lord John Russell heeft hierop de beschuldigingen tegen hem ingehragt, van zich afgeworpen.

Lord Palmerston beklagde zich, dat het geheele ministerie als het ware op de bank der beschuldigten zat. Verder verklaarde hij, dat de hertog van New-Castle onregtvaardig beschuldigd wordt.

Tot stemming overgegaan zijnde, is in comité de motie van den heer Roebuck, tot het benoemen eener commissie van enquête, aangenomen met 305 tegen 148 stemmen. Het ministerie is dus geslagen met eene meerderheid van 157 stemmen.

Toen de uitslag hiervan bekend werd, hadden er in het Huis daverende toejuichingen plaats.

Men deelt als zeker mede, dat lord Palmerston eerste minister zal worden.

Weenen, 30 Januarij. De heer von Bruck wordt morgen of overmorgen te Triëst verwacht.

Odessa, 25 Januarij. Uit Sebastopol zijn tijdingen tot 19 dezer. Zij behelzen geen nieuws; alleen blijkt er uit dat het onophoudelijk sneeuwt.

Men zegt, dat meer en meer manschappen van de geallieerden naar de Russen overloopen.

Parijs, 30 Januarij. De *Moniteur* behelst den tekst van de militaire overeenkomst tusschen Piemont, Frankrijk en Engeland.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM 30 Januarij 1855			
Nederland.	Pct.	Rusland.	Pct.
Ned. W. Schuld.	2 1/2	Hope 1798/1816	5
Dito Certificat.	3	Dito 1828/1829	5
Dito Dito	4	Cert. 1831/1838	5
O. I. Leening.	4	Dito Dito	4 1/2
Amort. Syndic.	3 1/2	Dito Hope	76 1/2
Hand.-Maats.	4 1/2	Dito Stieglitz	75 1/2
Belgie.		Dito dito de Ser.	4
Certificaten	2 1/2	Dito 1854	5
D° Rothschild.	2 1/2	Inscr. Assig.	6
Frankrijk.		Certific. dito.	6
Obligatiën	3	Polen.	
Spanje.		Obligatiën	68 1/2
Nieuwe	1	Oostenrijk.	
Dito Buitenl.	3	Metalliek	62 1/2
D° Binnenl. 9/10.	3	Dito bet. Amst.	5
Bew. Sp. Com.	4 1/2	Dito Nation.	65 1/2
Amort. Schuld.		Dito 1847	2 1/2
Portugal.		Dito 1851/1852	2 1/2
Londen nieuwe.	3		
Dito uitgest.	4		

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 96 3/4; Louisiana; Hope en C. 5 pct. 99 3/4; Mexic., te Lond. 3 pct. 20 1/2; dito Onb. 20 1/2; Gren., te Lond. Uitg. 5 1/2.

Met uitzondering van Holl. 2 1/2 en 3 pct. W. S. was de bij onbeduidende handel algemeen flauw gestemd.

FRANKFORT, Maandag 29 Januarij. Metalliek 64 3/4; Spanje binnenl. 3 pct. 31 3/4; dito 1 pct. 17 3/4; op Lond. 116 3/4; dito Parijs 93 1/4; dito Weenen 93 1/4.

LONDEN, Maandag 29 Januarij. Consols op t. 91 1/4; N. Mexic. 3 pct. 21, 1/4; Peru N. 4 1/4 pct. Gren. Uitg. 5 3/4; Ecuador 4; Spanje 1 pct. 17 1/2; Certific. 4 3/4, 5/8.

Overige onveranderd.

PARIJS, Maandag 29 Januarij. Fr. 3 pct. 67.95; binn. 3 pct. 30 3/4; dito 1 pct. 17 3/4; Belg. 4 1/2 pct. N. Metall. 82 1/4.

WEENEN, Maandag 29 Januarij. N. Metall. 82 1/4; Leen. 102 1/4; Nat. Leen. 86 1/4; Bankactien 1022; Lomb. 99 1/4; Zilver 27 1/4; Wissel op Londen 12.21; dito 149 1/4.